

Pentru culpe imaginare și fără a exista un document legal, respectiv un mandat de arestare, în după-amiaza zilei de 22 decembrie 1989 am fost întemnițat și supus la umilințe greu de redat în cuvinte. Am fost anchetat și judecat pe parcursul a doi ani fiind acuzat ca presupus autor al unui presupus genocid. Anchetatorii repetau cu obstinație că aș fi implicat în uciderea a 60.000 de oameni în timpul evenimentelor din decembrie 1989; de asemenea eram învinuit că l-aș fi sprijinit pe Nicolae Ceaușescu să depună în băncile străine, pentru sine, peste un miliard de dolari S.U.A.; că aș fi contribuit la destabilizarea economiei naționale în anii vechiului regim, obligând poporul român la o muncă epuizantă, la mari sacrificii pentru construirea unor edificii catalogate de anchetatori ca: faraonice, mamut, neperformante, de care nu era neapărat nevoie, așa cum ar fi: mari combinate metalurgice, siderurgice, chimice (de îngurășămintă, de prelucrare a țiteiului sau de medicamente), șantiere navale, uzine de autoturisme și autocamioane, de producție pentru apărarea țării, de tractoare și de combine agricole, mari complexe de bovine, porcine și de păsări, construirea de centre civice în București și în unele capitale de județ, a canalelor Dunăre – Marea Neagră, București – Dunăre, amenajarea râului Dâmbovița și chiar construcția metroului în București. S-a imputat că la realizarea acestor obiective, precum și la construirea de cazărmi, locuințe, cămine de garnizoană, case de cultură, spitale și policlinici pentru armată, săli și terenuri de sport pentru militari (inclusiv modernul complex pentru clubul sportiv „Steaua”), sute de kilometri de șosele (inclusiv „Transfăgărășanul”), căi ferate, la amenajarea a milioane de hectare pentru irigații, baraje și lacuri de acumulare, au fost folosiți militari. S-a afirmat că România a făcut o mare greșală plătind datoria externă, ș.m.a. Rămâne ca timpul să sancționeze acest punct de vedere. În fine, despre prezența mea la Timișoara în acele zile, mi se impută că aș fi constituit un comandament de reprimare a demonstrației „pașnice” în perioada 17-22 decembrie 1989.

Deși aceste acuzații absurde au fost infirmate în totalitate prin depozițiile a peste 500 de martori audiați în proces, precum și de către numeroase documente oficiale aflate la dosarul penal, **deși acuzarea nu a adus nici o probă în susținerea oricăruia dintre capetele de acuzare**, totuși, Curtea Supremă de Justiție – Secția Militară –, prin sentința nr. 6, dosar nr. 24/1990, pronunțată la 9 decembrie 1991, m-a condamnat la 25 de ani de închisoare, zece ani pierderea drepturilor civile și militare, la degradare militară și menținerea sechestrului asupra bunurilor familiei mele pentru

uluitoarea „infracțiune de omor deosebit de grav și tentativă la infracțiunea de omor deosebit de grav“.

Deoarece nu am comis nici o infracțiune de natura celor imaginate de parchetul și justiția militară, în termen legal, am făcut recurs.

Primul termen a fost stabilit pentru data de 22 februarie 1993. Din motive „de procedură“ au urmat o suită de amânări, aproximativ zece la număr, lăsându-se cauza în suspensie vreme de câțiva ani. La capătul acestor tergiversări, probabil fără precedent în analele justiției române, judecata a avut loc în ziua de 17 februarie 1997, adică după șase ani de la data pronunțării condamnării mele de către instanța de fond.

Prin sentința nr. 30 din 6 iunie 1997, Curtea Supremă de Justiție – Secția Penală –, a cărei președinte era magistratul Anton Pandrea, a hotărât reducerea condamnării mele de la 25 la 15 ani de închisoare; prin aceeași hotărâre s-a dispus ridicarea sechestrului asupra bunurilor familiei mele, luate abuziv de către doi procurori militari în ianuarie 1990 și nerestituite în întregime nici până în prezent.

Prin reducerea pedepsei mele s-a făcut un pas timid pe calea reparării erorii judiciare săvârșite de primul complet de judecată, al cărui președinte a fost generalul de justiție Cornel Bădoiu. Măsura reparatorie promovată de Secția Penală a Curții Supreme de Justiție este încă departe de faptele reale.